

MEGNYUGTAT A TUDAT, HOGY ENNYI MINDENHEZ ÉRTEK

Nem vagyok egy rendszeres pályázatíró, azonban az Önök felhívása erre bízott, ugyanis sok tapasztalattal rendelkezem a felnőttkori tanulás terén. Mielőtt a pályázati kiírás kérdéseire válaszolnék, azt hiszem legjobb, ha előbb bemutatkozom. Ezt követően időrendi sorrendben elmesélem milyen iskolákba jártam és ezek kapcsán milyen megoldandó problémákba ütköztem. Annyit előre vetítve elmondanék, hogy a családi állapotomban bekövetkező változások és a rendszerváltás utáni egyre nehezedő élet okozta a legtöbb nehézséget.

42 éves vagyok, Baranya egyik legszebb községében lakom egy általam épített családi házban. Feleségem pedagógus, a helyi iskolában tanít. Két gyermekünk van egy 10 éves kislány és egy 14 éves kisfiú. Jelenleg benzinkút kezelőként dolgozom a komlói TESCO-nál. Van egy mellékállásom is. Egyéni vállalkozóként helyszíni asztalos és vilánszerelő munkákat vállalom.

Azt hiszem, azok közé tartozom, akik a „Holtig tartó tanulást” komolyan gondolják. Több szakképesítéssel rendelkezem, melyeket a legelső kivételével munka mellett, felnőttként szereztem. Mindig úgy gondoltam, hogy az ember annyit ér, amennyi tudást a magáévé tud tenni. Ezért minden lehetőséget megragadtam arra, hogy tovább képezzem magam. Szerencsére sohasem kényszerből tanultam, mindig olyan területet választottam, ami érdekelt, és amiről úgy gondoltam, hogy később profitálhatok belőle, bár némely élethelyzet befolyásolta a választásomat.

A legelső szakmám az autószerelés volt melyre az motivált, hogy a gimnáziumi évek alatt a nyári diákmunkával szerzett fizetésemből megvásárolt motorkerékpárom elromlott. Mivel megjavítani nem tudtam, úgy döntöttem, hogy érettségi után ezt a szakmát megtanulom. Az első munkahelyem is ehhez kötődik, 1986-ban a Mecseki Szénbányák Komlói Bányüzemében kaptam állást, mint mozdonszerelő. 14 évet töltöttem itt. A munkába állással a tanulást nem hagytam abba. 1989-ben járműgépészetből szereztem technikus oklevelet. Ekkor ezt még könnyen megtehettem, egyrészt egyedül

voltam, másrészt ingyenes volt még az oktatás. A munkahelyem is szervezett különböző tanfolyamokat a dolgozóinak. Némelyiken én is részt vettem. Így lettem ív és lánghegesztő. Nagy változás az életemben 1991, amikor megnősültem és egy ház építésébe kezdtem. A családalapítás egy pár évre lekötötte az időmet, de később szükség volt újabb képzéseken részt vennem. Ebben az időben egyre szélesebb körben terjedt a számítógép használata és egyre több helyen elérhetővé vált az internet. Mivel számomra ez teljesen ismeretlen terület volt, jelentkeztem egy számítástechnikai szoftverüzemeltető képzésre. Ennek befejeztével ECDL vizsgát is tettem. 2000-ben bezárták a bányát, új munkahelyet kellett keresnem. A helyi benzinkúton kaptam állást, melynek feltétele volt, hogy töltőállomás kezelő és eladó, ezen kívül Propán-bután cseretelep kezelő bizonyítványokat szerezzek. Sajnos három év után, mivel a benzinkút nem felelt meg az új uniós előírásnak be kellett zárni. Ismét munkahelyet kellett keresnem. Mivel nem találtam szakképzettségemnek megfelelőt, úgy döntöttem, hogy egy nagy fordulatot veszek és egy teljesen új területen próbálok szerencsét. Asztalosként kívántam egy vállalkozást indítani. Ehhez egy átképzésen szerettem volna részt venni. Azonban ekkor óriási nehézségekkel találtam magam szemben. Az illetékes munkaügyi kirendeltségen érdeklődtem a lehetőségekről. Azt a tájékoztatást kaptam, hogy csak az kaphat támogatást a képzésre, aki legalább három hónapja regisztrált munkanélküli. Én egy percig sem akartam az lenni. A másik feltétel, hogy a tanfolyam ideje alatt csak a munkanélküli segélyre számíthattam. Ez abban az időben egy ember megélhetéséhez is kevés lett volna, de nekem két gyermekről kellett gondoskodnom. Ezért más megoldást választottam. Kerestem egy szakiskolát ahol felnőtt képzéssel is foglalkoztak. Itt heti egy elméleti konzultációt vártak el a jelentkezőktől és egy igazolást arról, hogy a gyakorlati tudnivalókat egy műhelyben elsajátítják. Ezek után segédmunkásnak jelentkeztem egy asztalos műhelybe. Itt annyi fizetést kaptam, hogy a tanfolyam díját ki tudtam fizetni és még elég jövedelem maradt a

család számára is. A felkészülés azonban nem volt egyszerű. Sokat kellett utaznom, a munkahelyem 40 km-re volt, így gyakorlatilag reggeltől estig úton voltam. A munkáltatót ráadásul csak a saját bevétele érdekelte, így a rám bízott feladatok is ezt szolgálták és nem az ismeretszerzést. Csak éjszaka és a hétvégéken tudtam tanulni, ennek ellenére igyekeztem alaposan felkészülni. A gyermekeim jeles tanulók, így muszáj volt nekem is jó bizonyítványt hazavinnem. Sokat köszönhetek a családomnak, akik megértették, hogy átmenetileg kevesebb időm jut rájuk. A szakmunkásvizsga érdekes volt számomra. Együtt vizsgáztam azokkal a fiatalokkal, akik három évig tanulhatták e szép szakmát. A vizsgadrukk természetesen bennem volt, de nem attól félttem, hogy kudarcot vallok, hanem attól, hogy nem lesznek jók az érdemjegyek. Szerencsére büszkén mutathattam meg az eredményeimet a családnak.

A vizsga után két hónap pihenőt engedtem meg magamnak, ezt követően kiváltottam a vállalkozói igazolványt. Közben kaptam egy állásajánlatot a

TESCO-tól, amit elfogadtam. Itt nagyon rugalmas munkarendben dolgozhattam, így maradt időm a vállalkozásra is. Sőt még arra is volt lehetőségem, hogy egy újabb szakmát tanuljak. Ez pedig a villanyszerelés volt, aminek a tandíját sajnos ismét nekem kellett kifizetnem. Bár próbáltam forrást keresni a tanfolyam költségeire, de támogatásra nem találtam. A beharangozott „Lépj egyet előre” programban szerettem volna részt venni, de elutasítottak.

A munkahelyem ebben az esetben annyiban támogatott, hogy munkaidő beosztásomat az iskolához igazította. A gyakorlati képzést egy villanyszerelő ismerősöm segítette.

Ezzel még nem ért véget a tanfolyamok sora, nemrég targoncavezető jogosítványt szereztem.

Nem tudom, hogy legközelebb milyen átképzésen veszek majd részt, csak abban vagyok biztos, hogy lesz még. Engem megnyugtat az a tudat, hogy ennyi mindenhez értek és mivel egyre kevesebb a jó szakember, nekem mindig lesz munkám.

